



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 733/2016-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 29. septembra 2016 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca), zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátkou Mgr. Andreou Vaškovou, Advokátska kancelária, Ružová 43, Košice, vo veci namietaného porušenia práv podľa čl. 2 ods. 2, čl. 16 ods. 1 a 2, čl. 17 ods. 2, čl. 19 ods. 1 a 2, čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 4 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd, ako aj čl. 6 ods. 1 a 2 a čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajskej prokuratúry v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 1/1 KPt 541/16/8800 a jej uznesením z 15. júna 2016, ako aj postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru Košice, odboru poriadkovej polície, Obvodného oddelenia Košice-Ľahanovce v konaní vedenom pod sp. zn. ORP-19/TH-KE-2016 a jeho uznesením z 18. apríla 2016 a takto

### **r o z h o d o l :**

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako neprípustnú.

### **O d ô v o d n e n i e :**

#### **I.**

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. septembra 2016 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len

„sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich práv podľa čl. 2 ods. 2, čl. 16 ods. 1 a 2, čl. 17 ods. 2, čl. 19 ods. 1 a 2, čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 4 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj čl. 6 ods. 1 a 2 a čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajskej prokuratúry v Košiciach (ďalej len „krajská prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1/1 KPt 541/16/8800 a jej uznesením z 15. júna 2016, ako aj postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru Košice, odboru poriadkovej polície, Obvodného oddelenia Košice-Ľahanovce (ďalej len „polícia“) v konaní vedenom pod sp. zn. ORP-19/TH-KE-2016 a jeho uznesením z 18. apríla 2016. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 8. septembra 2016.

Zo sťažnosti a z pripojených listinných dôkazov vyplýva, že uznesením polície z 15. januára 2016 bolo sťažovateľovi vznesené obvinenie pre prečin poškodzovania cudzích práv podľa § 376 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tým, že 14. apríla 2013 z dosiaľ nezisteného miesta mal vytvoriť internetovú doménu [REDAKOVANÉ].com, kde mal opakovane zverejniť a sprístupniť tretím osobám fotografie, na ktorých je zachytená nahá poškodená, a následne vo februári 2015 na internetovej stránke [REDAKOVANÉ].sk mal obdobne zverejniť a sprístupniť tretím osobám fotografie, na ktorých je zachytená poškodená, čím mal takto spôsobiť vážnu ujmu na právach poškodenej.

Ďalším uznesením polície z 26. februára 2016 bolo sťažovateľovi vznesené obvinenie pre prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 260a ods. 1 písm. a), b), c) a e) Trestného zákona za to, že od 23. augusta 2015 až do súčasnosti v Košiciach a inde nepretržite mal prenasledovať tú istú poškodenú ako v predchádzajúcom prípade, a to tým spôsobom, že sa jej mal vyhrážať ublížením na zdraví, zničením, zverejnením jej intímnych fotografií na internete, mal vyhľadávať jej osobnú blízkosť, kontaktovať ju prostredníctvom rodiny, kamarátov a sociálnej siete Facebook, telefonicky, SMS správami, emailom, obmedzovať ju v jej obvyklom spôsobe života prenasledovaním a snahou o kontakt pri odnášaní syna do školy či na tréning, pri sledovaní a snahou o kontakt z odstaveného motorového vozidla, pri používaní elektronických komunikačných služieb, spôsobovať jej neustály stres a vzbudzovať dôvodnú obavu o jej život a zdravie, resp. podstatným spôsobom zhoršiť kvalitu jej života, jej známych a jej rodiny.

Obe uvedené trestné veci boli spojené na spoločné konanie uznesením z 5. apríla 2016.

Následne uznesením polície sp. zn. ORP-19/TH-KE-2016 z 18. apríla 2016 bol do trestného konania vedeného proti sťažovateľovi pribratý (na základe písomného príkazu sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Košice I sp. zn. 8 Tp 19/16 zo 14. apríla 2016) na vyšetrenie duševného stavu sťažovateľa znalec z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie.

Proti uzneseniu polície o pribratí znalca sťažovateľ podal sťažnosť, ktorá bola uznesením krajskej prokuratúry č. k. 1/1 KPt 541/16/8800-3 z 15. júna 2016 zamietnutá. Toto uznesenie bolo obhajkyni sťažovateľa doručené 8. júla 2016.

Podľa presvedčenia sťažovateľa obe uznesenia polície a krajskej prokuratúry sú nepreskúmateľné a arbitrárne. Došlo podľa neho tiež k porušeniu zásady primeranosti trestného konania a prezumpcie neviny, ako aj k porušeniu ďalších už označených práv podľa ústavy, listiny a dohovoru.

Sťažovateľ ďalej namieta, že uznesenie polície o pribratí znalca je nepreskúmateľné pre nedostatočné odôvodnenie, keďže neobsahuje úvahy, ktoré viedli k vydaniu uznesenia. Najmä sa nedá zistiť, na podklade akých skutočností vyplývajúcich zo spisu, resp. z dosiaľ vykonaných dôkazov dospela polícia k záveru o nevyhnutnosti vykonať vyšetrenie duševného stavu sťažovateľa. V uznesení polície absentuje akékoľvek odôvodnenie, z čoho táto potreba vyplynula.

Podľa názoru sťažovateľa objektívne neexistuje žiadny dôvod na to, aby bol jeho duševný stav skúmaný. Je tiež toho názoru, že doteraz vykonané dôkazy, resp. skutočnosti vyplývajúce zo spisu nie sú dostatočným podkladom na znalecké skúmanie jeho duševného stavu.

Sťažovateľ poukazuje na skutočnosť, že postup polície v trestnom konaní musí byť v súlade so zásadou primeranosti (zdržanlivosti) upravenou v ustanovení § 2 ods. 2

Trestného poriadku. Táto zásada spočíva v takom postupe, ktorým sa čo najmenej zasahuje do základných práv a slobôd, pričom skúmanie duševného stavu je zásadným zásahom do osobnostných práv.

Podľa sťažovateľa obdobne aj uznesenie krajskej prokuratúry trpí už uvedenými vadami, pretože aj v ňom absentuje náležité a dôkladné odôvodnenie nevyhnutnosti znaleckého skúmania duševného stavu sťažovateľa z pohľadu zásady primeranosti. V uznesení nie je uvedené, ktoré konkrétne skutkové zistenia odôvodňujú znalecké skúmanie, resp. na základe akých konkrétnych dôkazov sa k tomuto záveru dospelo.

Uznesením krajskej prokuratúry došlo podľa presvedčenia sťažovateľa navyše aj k porušeniu zásady prezumpcie neviny, keďže v uznesení je vyslovený subjektívny názor, že sťažovateľ spáchal skutok, ktorý sa mu kladie za vinu. Vyplýva to z konštatovania, ktorým krajská prokuratúra poukázala na „*konanie obvineného spočívajúce v neustálom a intenzívnom prenasledovaní poškodenej*“. Pritom to, či sa sťažovateľ naozaj takéhoto konania dopustil, je predmetom dokazovania v predmetnom trestnom konaní, ktoré dosiaľ nebolo právoplatne skončené.

Sťažovateľ navrhuje vydať tento nález:

„1. Práva sťažovateľa podľa čl. 2 ods. 2, čl. 16 ods. 1, 2, čl. 17 ods. 2, čl. 19 ods. 1, 2, čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky, právo sťažovateľa podľa čl. 4 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd, právo sťažovateľa podľa čl. 6 ods. 1, 2 a čl. 8 ods. 1, 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a uznesením Krajskej prokuratúry v Košiciach, sp. zn. 1/1 KPt 541/16/8800-3 zo dňa 15.06.2016 a postupom a uznesením Okresného riaditeľstva policajného zboru v Košiciach, Odbor poriadkovej polície, Obvodné oddelenie Košice-Ľahanovce, ČVS: ORP-19/TH-KE-2016 zo dňa 19.04.2016 porušené boli.

2. Uznesenie Krajskej prokuratúry v Košiciach, sp. zn. 1/1 KPt 541/16/8800-3 zo dňa 15.06.2016 a Uznesenie Okresného riaditeľstva policajného zboru v Košiciach, Odbor poriadkovej polície, Obvodné oddelenie Košice-Ľahanovce, ČVS: ORP-19/TH-KE-2016 zo dňa 19.04.2016 sa rušia.

*3. Sťažovateľovi priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 303,16 €, ktorú je Krajská prokuratúra v Košiciach povinná vyplatiť na účet Mgr. Andrei Vaškovej, do dvoch mesiacov od vyhlásenia tohto nálezu v sídle Ústavného súdu Slovenskej republiky. Krajská prokuratúra v Košiciach platbu vykoná na číslo účtu, ktorý Mgr. Andrea Vašková, advokátka, uvedie.“*

Z oznámenia právnej zástupkyne sťažovateľa z 21. septembra 2016 (v odpovedi na dopyt ústavného súdu) vyplýva, že sťažovateľ nepodal návrh na zrušenie právoplatných uznesení polície a krajskej prokuratúry podľa § 363 Trestného poriadku.

## II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, návrhy podané oneskorene, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažnosť treba považovať za neprípustnú.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nespĺnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nespĺnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Podľa § 363 ods. 1 Trestného poriadku generálny prokurátor zruší právoplatné rozhodnutie prokurátora alebo policajta, ak takým rozhodnutím alebo v konaní, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon. Porušením zákona sa rozumie podstatné pochybenie, ktoré mohlo ovplyvniť rozhodnutie vo veci.

Jadrom sťažnosti je námietka arbitrárnosti a nepreskúmateľnosti uznesení polície a krajskej prokuratúry vzhľadom na ich nedostatočné odôvodnenie. Navyše, uznesenie krajskej prokuratúry má porušovať aj zásadu prezumpcie neviny. Je teda zrejmé, že podľa názoru sťažovateľa uvedenými uzneseniami bol porušený zákon, pričom má ísť o podstatné pochybenia, ktoré mohli ovplyvniť rozhodnutie vo veci.

Vzhľadom na použitú argumentáciu sťažovateľ potenciálne mohol dosiahnuť ochranu ním označených práv podaním návrhu na zrušenie právoplatného rozhodnutia podľa § 363 ods. 1 Trestného poriadku, a to v lehote 3 mesiacov od právoplatnosti uznesenia krajskej prokuratúry (§ 364 ods. 1 Trestného poriadku).

Podľa zistenia ústavného súdu sťažovateľ takýto návrh k 21. septembru 2016 nepodal. Tým je dané, že nevyužil účinný mimoriadny opravný prostriedok vyplývajúci mu zo zákona, ktorým by mohol požadovať ochranu označených práv. Zakladá to neprípustnosť sťažnosti. Treba tiež dodať, že sťažovateľ ani len netvrdil (tým menej preukazoval), že mimoriadny opravný prostriedok nepoužil z dôvodov hodných osobitného zreteľa, preto ani neprichádzal do úvahy prípadný možný postup ústavného súdu podľa § 53 ods. 2 zákona ústavnom súde.

Berúc do úvahy uvedené skutočnosti, ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. septembra 2016